

Předkládaná diplomová práce se zabývá fenoménem spolupráce venkovských obcí. Mechanismus spolupráce je jedním z možných řešení problémů malých obcí vyplývajících z omezených finančních, materiálních a lidských zdrojů. Spolupráce s okolními obcemi či dalšími aktéry územního rozvoje jim umožňuje realizovat projekty či aktivity, na které by samy nestačily nebo které přesahují svým rozsahem jejich území.

Hlavním cílem práce je klasifikace jednotlivých typů spolupráce ve venkovském regionu a její aplikace v modelovém regionu. V práci jsou nejdříve rozebrána základní teoretická východiska sledované problematiky a základní vnější a vnitřní faktory ovlivňující spolupráci obcí. Dále jsou na základě teoretických poznatků a výsledků dosavadních výzkumů sestaveny její různé typologie. Pro výzkum modelového území byla zvolena metoda řízených rozhovorů s představiteli vybraných venkovských obcí.

Ve sledovaných venkovských obcích v oblasti Českého ráje byly potvrzeny první dvě hypotézy formulované v úvodu práce: S rostoucím počtem spolupracujících subjektů (obcí) roste formálnost, resp. klesá intenzita spolupráce. Třetí hypotéza, která předpokládala, že krajská hranice představuje pro spolupráci obcí významnou bariéru, potvrzena nebyla.

Ve sledovaném souboru obcí byly realizovány všechny typy spolupráce podle sestavených typologií. V případě formální spolupráce převládala dlouhodobá rozvojová spolupráce směřující k realizaci určitých aktivit nebo projektů. Jednotlivá sdružení byla složená jak ze stejných, tak i z různých typů aktérů. Neformální spolupráci většinou nebylo možné jednoznačně zařadit.

Závěry této práce potvrdily, že mechanismus spolupráce může být pro venkovské obce významným nástrojem jak překonat problémy vyplývající z jejich omezených zdrojů.